

Spordileht

Nii nagu lugemisega nii ka spordi tege- misega ei ole meil olukord sugugi loo- tusetu. Õnneks on veel mõned elus- olendid, kes virtuaalmaailma kõrval märkavad pärismaailma asju– suuska- dega on täitsa huvitav tunne astuda, malenup- pe võib niisama tõsta, aga võib ka lausa mingi süsteemi järgi neid liiguta- da. Palli, mida saab muidu noolte abil ühest kohast teise lüüa, annab täitsa edukalt ka omaenda käte ja jalgadega liikuma panna. Rääkimata sellest õnne- tundest, kui sa realselt keerad vastase selja peale ja oled võidumees ilma 4D prillideta ning saad medali kaela ripu- tada– see on ikka midagi muud kui ekraani peal välkuvad 1000 eurot.

Praktiliselt iga esmaspäevane infotund algab sellega, et direktor loeb ette, mi- tu esikohta on **maadlejad** Reesared jälle nädalavahetusel võitnud. Lehe trükkimise hetkel on viimased saavu- tused sellised: Dünamo noorteturniiril kreeka.-rooma maadluses saavutas **Raul Reesar** 40 kg kehakaalus 1. koha ja **Robin Reesar** samas 2. koha, Mart- na matil saavutasid nii Raul kui Robin +55 kg kehakaalus 1. koha. Oma 4 algkooli aasta jooksul on nad nii palju

võite ära toonud, võiks arvata, et poisid käivad vähemalt põhikoolis juba. Ootame põnevusega, kuhu see kõik välja viib, äkki olümpiale!

Võrkpalli mängivad nii suured kui väikesed. Kuna keskkoolis poisse napib, siis peavad tüdrukud oma jõu- dudega hakkama saama. Selle eest on neil väga mehi- ne ja kogenud tree- ner, **Romet Prii-**

mägi. Treenitakse 2 x nädalas, käiak- se ka võistlustel. Viimati toodi maa- konna võistlustelt ära 3. koht. Tüd- rukutele teeb aga tuska see, et kõik ei võta trenni tõsiselt– puudutakse liiga palju ja nii ei saa harjutada korrali- kult kokkumängu. Arusaadav.

Romet trennib ka väikseid võrkpallu- reid.

Seoses Paul Kerese juubeliaastaga on **male** jälle popiks saanud. Näiteks **1. klass** teeb oma klassis vahetundidel miniturniire, annavad kiirkursuse teistele, kes nina ukse vahelt sisse pistavad. Tulemas on ülekoolline maleturniir kõigi oskajate vahel, tei- sed saavad pealt vaadata:)

Meie koolil on täitsa arvestatav **suu-**

sabaas, meie õpilaste arvu juures on 20 suusapaari normaalne kogus, aga suur puudus on saabastest, väikseid numbreid pole praktiliselt üldse. Siin- kohal pöördun Kõmu toimetajana kõigi poole palvega täiendada meie varusid. Kui poleks talispordi huvili- si, siis poleks vaja midagi juurde osta, aga “paraku” lapsed siiski tahaks suu- satada. Ootame suuski, keppe, saa- paid alates nr 34. **Kehalise kasvatu- se õpetajate käest saab täpsemat infot.** Lumi tuleb kindlasti tagasi ja Peep teeb uued suusarajad.

Jalgpall on endiselt palavalt armasta- tud spordiala. Treener **Toomas**

Sassian trennib 1.-5. kl poisse 2 x nädalas.

Kergejõustikutrenn on 1 x nädalas, 2.-6. kl poisid ja tüdrukud ei näita mingit huvi vähenemist. Nende tree- ner **Viive Karnau** näeb lastes suurt perspektiivi, võistlustelt tuuakse ära enamasti kõik kolm paremat kohta. Suuremat saali oleks vaja. **Heli Mäe**

Jõululaat

Jõululaat toimus meil **viendat** korda. Rõõmu tegi, et kohal olid nn püsimüüjad nagu näiteks Ene, Kadri, Haldja Kaja ja käsitöömaja naised. Väga suur tänu tublidele õpilastele-müüjatele. Õpilasesindus pakkus kohvi ning kõndis ringi korjanduskarbiga, jõuka- mad ostjad kindlasti poetasid sinna mõne euro. Saadud raha on

mõeldud ÕE tegevuse toetuseks. Õpetajad viisid läbi õnneloosi.

Saadud tulu läheb õpetajate toa nõuka- aegse diivani remondiks. Edaspidi ta- haks, et meie jõululaat oleks veelgi suurem, et rohkem lapsevanemaid saaks sellest osa võtta, ja et kaubava- lik oleks veelgi suurem. Praegu toi- mub laot keset tööpäeva, aga järgmi- sel aastal võiks teha laupäeval. Suure maantee ääres oleks juba plakat, mis kuulutab, et meie laadal saab kohvi ja kooki ning jõulukungitusi osta. Laupäeval saaks ka rohkem ruume ära kasutada, sest siis pole ju õppe- tööd ning õpilased ei peaks muretse- ma, et ostumõllu pärast mõnda tun- di hiljaks võib jääda. **Riina Gilden**

Öökool

14. jaanuaril toimus Kullamaa Keskkooli 5. öökool. See on põnev vaheldus tavalisele õppetööle. Päeval tunde ei toimu, tööpäev algab 18.00 ja lõpeb 21.45. Päril omamoodi vaatepilt on see, kui koolibussid sõidavad vastu ööd maja ette, lapsed tormavad jooksupalu tuppa (tavalisel tööpäeval ei ole millegipärast sellist hoogu sees), kõik on nii elevil, riuetuski on teistsugunepidulikum pluss või ägedam pusa. Väikesed kihutavad mööda maja ringi, suuremad seisavad eest ära kusagil seinä ääres ja samal ajal jälgivad majja sisenevaid uusi õpetajaid. See kõik on tõepoolest nii põnev, et ka “vanad” õpetajad katsuvad veidi kobedamad olla – nägudel on lahkem naeratus, suheldakse vabamalt, ollakse positiivsemalt meelestatud.

Direktor Meelis Välis, kes selle sündmuse algatas, lubab seista selle eest, et öökooli traditsioon ei kaoks. Õnneks on tal abiks huvijuht Riina Gilden, kes on nii leidlik ja hakkamist täis, et kõik lausa lendab ta käes. Väga harva on mõni külalisõpetaja ära öelnud võimalusest anda koolis üks põnev tund, eriti veel vastu ööd kusagil linnast eemal väikeses külas. “Õpetajate leidmine on tegelikult juba raske, sest viie aastaga on oma tutvusringkond, vilistlased ja tuttavad kuulsused kõik läbi helistatud ja ära rakendatud”, ütleb Riina. Selleks, et leida järgmise aasta tunniandjad, alustab ta juba nüüd otsinguid ja läbirääkimisi. See töö ja vaev, mida nad direktoriga näevad, tasub end kuhjaga ära – lapsed on nii rahul selle sündmusega. Järgnevalt mõned mõtted õpilastelt:

-meediatund oli lahe, Tanel Talvega sai nalja, temaga on nii lihtne rääkida, ta on huvitav

-rõivadisainimise tund meeldis, sest õpetaja rääkis huvitavalt ja nii viisakalt

-keemiakatsed olid lihtsalt nii ägedad

-arboristika oli huvitav, see mees rääkis nii põnevalt

-rohkem tunde võiks olla

Kolmandike sõrmel jäljed pannakse registrisse...

-motospordi tund oli kasulik, Andres rääkis vaimsest treeningust ja üldfüüsilisest trennist

-hea, et sai hommikul magada

-seekord olid kõik õpetajad huvitavad

-tunde võiks ise valida

-mõni tund võiks kauem kesta

-kitarritund meeldis väga, kõik saime mängida

-kitarritund ei meeldinud, õpetaja tegeles ainult muusikakooli lastega, teistel oli igav

-tahaks ka kuulsustega kohtuda

-see on ebaaus, et ainult mõni sai kohtuda Gerd Kanteriga

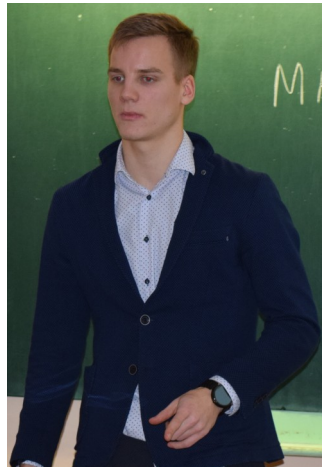
Jüri Randviir viis läbi kokanduse tundi. Üheksandikel vedas – nemad said kohtuda kuulsusega – meie vilistlane Jüri võitis sel aastal telesaate “Meeldiv maitse”.

Nii mehist pilti näeb väga harva õpetajate toas. Meelis on siin omakandi poiste, Heiki Hanso ja Gerd Kanteriga, Tanel Talve on meil aga sel aastal juba teist korda ametis.

Ükski loom pole meil varem lektoriks olnud.

Oma meistriteoset tuleb kohe piltka emaile saata.

No mis saab olla õpetajal uue palitu vastu?

Andres Kirsipuu võiks küll olla päris õpetaja.

Ka õpetajatel olid tunnid, ainult et harjumatul ajal.

This is the girls' world!

Aivar Mihkelson musitseeris koos õpilastega kitarritunnis.

Ave Huugen õpetas lastele rohelist mõtlemist

Maria Pia tuli Urugaist Eestisse lund nautima. Meie kõigiga vestles ta puhatas eesti keeles.

Meiega vestleb vilistlane Oleg Randva

1.Sa lõpetasid Kullamaa Keskkooli 2002. aastal. Meenuta oma kooliaega. Põhikool mulle erilist huvi ei pakkunud, olin paras memmekas, kes õppis kõik korralikult ära. Suht igav oli see aeg, aga mis seal muud targemat ikka teha oli kui õppida. Keskkoolis oli palju põnevam, tuli uut rahvast ja mu enda maailmavaade oli muutunud. See oli vinge aeg, mulle meeldis ja klassijuhataja oli Önnela Palmiste. Kuidas tal läheb? **Hästi läheb. Ta on nüüd Palmiste-Selberg ja peale teid on tal väga mitu klassi olnud juhataja. Kas sa teadsid, et teie klass on meie kooli ajaloo ainus, aga võib olla kogu Eestis ainuke, kellel oli üks ja sama klj 1.-12. klassini?** Ei teadnud, aga meil oli ikka lahe klass ka mu meelest. **2. Hõbemedaliga ei lõpeta just väga palju õpilasi. Sina oled üks neist, kes seda suutis. Tuli see medal raskelt? Selle kohta ütleks, et kõike mida elus teed, tee hästi ja põhjalikult! Isegi kui pidu pa-**

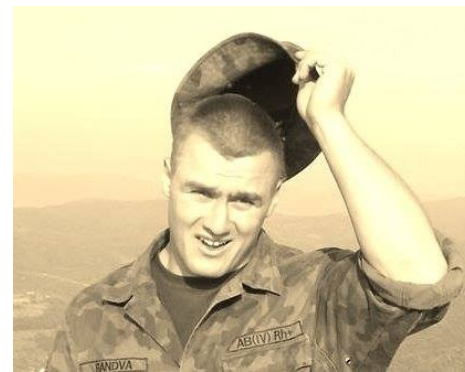
Eneken teeb siin onu Olegile 1:0.

ned! :D Ma ei häbene, et see metallitükk mulle anti, ausalt, ma olin selle ära teeninud. See on mul ilusasti kodus kapis kuskil. Kergelt ei tule midagi siin elus, aga medali kohta ütlen vaid, et see polnud mul mingi kindel plaan. Õppimine oli mu töö ja ma tegin seda naudinguga. Vahel oli küll tunne, et no nüüd võtab pisara silmast välja- mõni asi oli ikka nii vürdjalikult keeruline, aga ma ei andnud alla. No ja kui sulle on antud ka hea pea otsa, siis tuleb seda ära kasutada. Täna sel päeval, peab tunnistama, ma teda päris mõistlikult ära ei kasuta. Aga see on teine jutt. Aga kooliajal ei sundinud mind küll keegi õppima, ema kasvatas mind ja mu õdesid üksinda, ma ei tahtnud, et ta peaks muretsema minu õppimise pärast. Muide, suur tänu Kullamaa õpetajatele, ausalt. **3.Miks sa spordiga enam**

edasi ei tegele? Sport on mulle tõesti alati meeldinud. Keskkoolis hakkasin huvi tundma lihastreeningu vastu, alustasin kõige tavalisemast-hantlid ja kangid. Edasi tuli maadlemine ja sõjaväes tegelesin militaar ju-jutsuga ning käsivõitlusega, selles olen ka medaleid saanud. Miks ma sporditegemise pooleli jätsin, seda ei tea ma isegi. Või miks ma edasi õppima ei läinud? Keerulised küsimused. Minu tööd ja tegevused olid hetkel sellised, et polnud võimalik enam muuks end pühendada, ja kui ma ei saa ühte asja korralikult pühendunult teha, siis ma parem

ei tee. Muide, tahan algajatele spordipoistele öelda, et jõusaalis tuleb ikka mõelda ka, mitte ainult pumbata. Vaatan vahest ja mõtlen, et milleks nad endale neid selja- ja õlavigastusi tahtlikult tekitavad.**4.Ja siis tuli sõjavägi. Mõned poisid jätkaks selle etapi üldse vahele. Mis sa arvad sellest?**

Mida ma arvan, seda sa siia kirja panna ei saaks, tuleks ainult punktide rida. Proovin siiski öelda- ma ei mõista neid, kes arvavad, et ajateenimine on ajaraiskamine, ... Eesti sõdurid on väga professionaalsed, muidugi need, kes on ikka hingega asja juures. **Sina ilmselt oled, sest sul on ka missioonidel käimise kogemus.** .Missioonid on paratamatus, kui sellise ameti vastu huvi tunded, missioonid on nagu kirss tordil sellise töö juures!!! Rahuoperatsioonide Kesku-

ses teenisin 2004-2005 Kosovos koolipildurina ja 2006 Afganistanis. **Sa riskisid ju oma eluga?** Missioonid ongi ohtlikud, selle nimel treenitakse päevast päeva, mitte keegi ei lähe sinna lilli vaatama ja päikest võtma. Eesti sõdurid peavad ka sellistes kohtades teenima, sest see näitab päris maailma ja olukorda, kus su elu on vaid su enda ja meeskonna käes. Lahingkogemuse mõttes on need igale sõdurile/ohvitserile väga vajalikud. Tagasi tulles vaatad asjadele hoopis teise pilguga, igapäevane muretsemine sünnete asjade pärast tundub nii tühine. **Kohanemine tavalise eluga võib päris raske olla?** Sellest võiks raamatu kirjutada, mis toimub mehega siis, kui ta sealt tagasi on. Need lood on mõnikord nii traagilised, et siin kooli ajalehes ei tohiks neist rääkida- on tapmisi, enesetappe jne. **5.Ütle lõpetuseks midagi ilusat.** Ütlen poistele seda, et ära ole j..... . Ajateenistus on kohustus, mille kohta ei esitata küsimusi. Mõned asjad elus tuleb läbi teha- sõjavägi on kindlasti üks neist.

Olegi õde Anneli on tipptasemel kiirkõndija. Kiirkäimine tuli tema ellu 1988. aastal, kui Endel Susi kutsus ta Haapsalusse trenni ning tema juhendamisel jätkab Anneli treeninguid ja võistlemist tänaseni. Anneli on püüdnud ka oma tütar (Eneken 8. kl) spordi juurde suunata, teevad koos trenni ja käivad ka võistlemas. Viimase medali saavutas Anneli 2010. aastal veteranide Euroopa meistrivõistlustelt vanuseklassis N35, sai seal kaks kolmandat kohta, ühe 5 km ja teise 10 km kiirkäimises. Eesti meistrivõistlustelt on ta saavutanud kokku **24 medali, neist 7 kulda, 9 hõbedat ja 8 pronksi.** ■